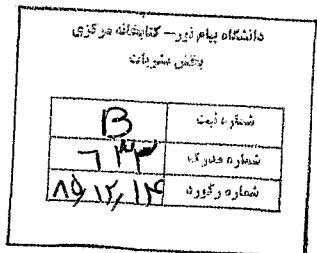
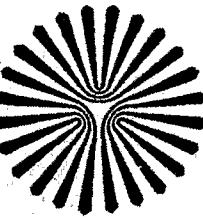

١٠٨٢٢

دانشگاه پیام نور

دانشکده: علوم انسانی

گروه: فلسفه و کلام اسلامی

عنوان پایان نامه:

مقایسه آراء کلامی مؤلف و شارح کتاب «الأنوار الجلالية في شرح الفصول النصيرية»

پایان نامه (یا رساله): برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته: فلسفه و کلام اسلامی

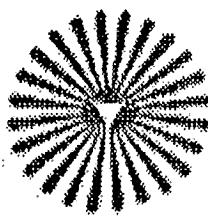
مؤلف: پروانه رضایی

استاد راهنما: دکتر مهدی زمانی
۱۳۸۷ / ۲ / ۱۳

استاد مشاور: دکتر سید محمود یوسف ثانی

ماه و سال انتشار: دیماه ۱۳۸۵

۱۰۲۲۳

دانشگاه پیام نور

تصویب نامه

پایان نامه ثبت عنوان

حقایقی دیدگاه‌های گلاسی مولف و شارع کتاب الانوار الجلالیہ فی شرح الفصول النصیریہ

درجه: عالی

نمره: ۱۹ (نوزدهم)

تاریخ دفاع: ۱۹ / ۱۰ / ۸۵

اعضای هیات داوران

امضاء	مرتبه علمی	هیات داوران	نام و نام خانوادگی:
-------	------------	-------------	---------------------

۱- جناب آقای دکتر مهدی زمانی استاد راهنمای

۲- جناب آقای دکتر محمود یوسف ثانی استاد مشاور

۳- جناب آقای دکتر بیوک علیزاده استاد داور

۴- جناب آقای دکتر محمدی مدیر گروه

دانشگاه پیام نور

دانشکده علوم انسانی

گروه فلسفه و کلام اسلامی

عنوان پایان نامه (رساله)

مقایسه آراء کلامی مؤلف و شارح کتاب «الأنوار الجلالية في شرح الفصول النصيرية»
پایان نامه:

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته فلسفه و کلام اسلامی

مؤلف: پروانه رضایی

استاد راهنما: دکتر مهدی زمانی

استاد مشاور: دکتر سید محمود یوسف ثانی

۱۳۸۵ دیماه

کلیدواژه‌ها: خواجه نصیرالدین طوسی، فاضل مقداد، آراء کلامی، الانوار الجلالیه، مقایسه.

چکیده:

خواجه نصیرالدین طوسی با نوآوری و ایجاد تحول اساسی در علم کلام به ویژه کلام شیعی، با روش و شیوه‌های منحصر به فرد در تبیین مباحث کلامی، به عنوان بنیانگذار مکتب کلام فلسفی شیعی، آثار گرانبها و بی‌نظیری را همچون تجربه‌الاعتقاد، قواعد العقاید، الفصول النصیریه، شرح الاشارات و التنبیهات، نقد المحصل و... بر جای گذاشت و حوزه‌های کلامی و دینی را غنایی وصف ناپذیر بخشیده است. وی، در میان متكلمين و فلاسفه اسلامی، به عنوان فیلسوفی متكلم و دین مداری عقل گرا، در کتب مختلف به تبیین استدلالی مبانی اعتقادی شیعه پرداخته است. در این میان، کتاب الفصول النصیریه، اثر ماندگار خواجه، از جمله کتب بسیار غنی و در عین حال مجملی است که می‌توان آنرا مجموعه‌ای از مباحث کلامی، فلسفی و عرفانی به حساب آورد. این کتاب توسط متكلم شهیر، فاضل مقداد، تحت عنوان الانوار الجلالیه شرح شده است. آراء کلامی و استدلالات عقلانی مؤلف در مباحث مختلف اثبات ذات خداوند، توحید، علم، قدرت، اراده، کلام خدا، عصمت، نصب امام، حسن و قبح عقلی، تکلیف، لطف، معاد جسمانی، ثواب و عقاب و...، شارح(فاضل مقداد) را به عنوان یک متكلم برآن می‌دارد که بیشتر به شرح و تبیین آنها از منظر کلامی پردازد. ضمن اینکه فاضل مقداد، در پاره‌ای از مباحث از قبیل تفسیر صفات، توقیفی بودن اسماء، تعریف امام، حقیقت وجودی انسان، اثبات لذت

عقلی برای خداوند و... نظرات خواجه نصیر را به نقد می‌کشاند. اختلاف دیدگاه فاضل با خواجه نصیرالدین طوسی در موضوعاتی مانند حقیقی دانستن وحدت وجود یا شخصی پنداشتن آن، حقیقی شمردن ادراک و سمع و بصر خداوند و نوعی از علم دانستن یا حمل مجازی آنها، تعبیر استحسانی نمودن از توقیفی بودن اسماء یا آنرا مقتضای احتیاط شمردن، اعتقاد به اشتراک معنوی، تاویل و تشکیک در معناشناسی و یا تفسیری سلبی از آنها ارائه نمودن، مجرد دانستن جوهر وجودی انسان یا جسمانی پنداشتن آن و ... از جمله مواردی است که مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است.

پایان نامه حاضر، به تبیین و مقایسه‌ی میان آراء کلامی فیلسوف متکلم، خواجه نصیر الدین طوسی و فاضل مقداد در هشت فصل با عنوانین اثبات خدا، توحید و اسماء و صفات خداوند، حکمت اشراق، عدل، نبوت و امامت، معاد پرداخته است. ضمن اینکه فصل اول به بررسی زندگی و آثار خواجه و فاضل مقداد اختصاص داده شده است.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه	
فصل اول - خواجه نصیرالدین طوسی	
عصر خواجه	۲
محیط فرهنگی عصر خواجه	۴
زندگی خواجه	۵
مرحله اول: دوره‌ی علم آموزی	۶
مرحله دوم: دوره‌ی پیوستن خواجه به اسماعیلیان	۷
مرحله سوم: دوره‌ی پیوستن خواجه به هولاکو	۹
تاریخ وفات	۱۰
القاب و عنایین منسوب به خواجه	۱۱
آثار و تأثیفات کلامی خواجه	۱۱
شاگردان خواجه	۱۳
فضل مقداد	۱۴
زندگی	۱۴
استادان علامه فضل مقداد	۱۴
شاگردان علامه فضل مقداد	۱۵
آثار علامه فضل مقداد	۱۵
آثار کلامی	۱۵
آثار فقهی و اصولی	۱۶
سایر موضوعات	۱۶
روش کلامی خواجه نصیر الدین طوسی	۱۷
نگاهی گذرا به روش کلامی متکلمین قبل از خواجه نصیر	۱۷
طبقه‌بندی متکلمان شیعه	۱۸
فصل دوم - اثبات خدا	
اثبات خدا	۲۴
راه‌های شناخت خدا	۲۴
فطرت	۲۴

۲۶	راه حس و علم یا راه طبیعت (آیات آفاقی)
۲۶	راه کشف و شهود یا راه عرفانی
۲۸	روش عقلی- استدلالی
۲۸	براهین اثبات خدا
۲۸	برهان نظم
۲۹	تقریر برهان نظم
۳۰	نتیجه و تحلیل بحث
۳۱	برهان حرکت
۳۱	دو تقریر از برهان حرکت
۳۳	نتیجه و تحلیل
۳۴	برهان حدوث و تقریر آن
۳۶	تحلیل و نتیجه بحث
۳۶	برهان صدیقین طبق تقریر ملاصدرا
۳۷	برهان امکان و وجوب
۳۸	تحلیل و نتیجه
۳۹	تفاوت میان برهان صدیقین و امکان و وجوب
۴۰	براهین خواجه نصیرالدین طوسی در اثبات ذات خدا
۴۰	نظر خواجه در قواعد العقاید
۴۱	نظر خواجه در تلخیص المحصل
۴۲	نظر خواجه در رساله‌ی «اثبات الواحد الاول»
۴۳	نظر خواجه در رساله‌ی «المقنعه فی أول الواجبات»
۴۳	برهان خواجه در فصول
۴۴	نظر فاضل مقداد در الانوار الجلالیة در مورد برهان خواجه
۴۷	الف) برهان ابو البرکات بغدادی
۴۷	ب) برهان فریدالدین داماد
۴۹	نتیجه‌ی بحث
	فصل سوم- توحید، صفات خدا
۵۱	توحید

۵۱	توحید لغوی
۵۲	توحید اصطلاحی
۵۲	انواع توحید نظری
۵۲	توحید ذاتی
۵۴	توحید صفاتی
۵۴	توحید افعالی
۵۵	توحید عملی (عبدی)
۵۵	دلایل توحید
۵۷	مفهوم توحید در کلام امیر مومنان
۵۷	خواجه و توحید خداوند
۵۹	برهان خواجه در نفی تعدد واجب (وحدت حقیقیه)
۶۰	تحلیل آراء خواجه نصیرالدین و فاضل مقداد
۶۲	مقایسه وحدت حقیقیه و شخصیه
۶۲	نتیجه و تحلیل
۶۳	صفات خدا
۶۴	صفات ازلی و ابدی
۶۶	صفات سلبیه
۶۸	خداوند نه حال است و نه محل
۶۹	نتیجه و تحلیل
۷۰	واجب با چیزی مُتّحد نمی شود
۷۱	خداوند دارای الٰم و لذّت نیست
۷۲	نتیجه و تحلیل
۷۳	خداوند دیده نمی شود
۷۳	صفات ثبوّتیه
۷۵	قدرت خداوند
۷۵	حدوث عالم
۷۶	بحث اول: اثبات حدوث عالم
۷۷	بحث دوم: محال بودن حوادث ازلی (بدون آغاز)

	حوادث ازلی
۷۷	فرق بین فاعل مختار و فاعل موجب
۷۹	دلیل دوم خواجه بر اختیار خداوند
۷۹	تحلیل سخن فاضل
۸۱	عمومیت قدرت خداوند
۸۱	تحلیل بیان خواجه
۸۲	قاعده‌ی «الواحد لا يصدر عنه الا الواحد»
۸۲	علم خداوند
۸۴	تعريف عالم از دیدگاه خواجه
۸۵	اقسام یا مراتب علم الهی
۸۶	علم الهی و اختیار انسان
۹۱	حیات خداوند
۹۲	برهان خواجه بر حیات خداوند
۹۲	بیان خواجه در مورد حیات خداوند در رساله‌ی مسئله‌ی علم کلام خداوند
۹۳	کلام قائم به ذات خدا است یا غیر او
۹۵	اراده‌ی خداوند
۹۶	اثبات اراده‌ی خداوند
۹۷	حدوث یا قدم اراده الهی
۹۸	استدلال خواجه در تجربید الاعتقاد بر قدیم بودن اراده خداوند خداوند، مرید است
۹۸	خداوند، مدرک و سمیع و بصیر است
۱۰۰	فصل چهارم - اسماء و صفات خداوند
	صفات
۱۰۳	راههای اثبات صفات خداوند
۱۰۳	تقسیم صفات
۱۰۴	اسم
۱۰۵	اسم، صفت، ذات
۱۰۶	

۱۰۸	معناشناسی صفات خداوند
۱۱۲	نتیجه‌ی بحث
۱۱۲	توقیفی بودن اسماء حق
۱۱۴	نظر خواجه در الفصول النصیریه
۱۱۵	تقسیم اسماء
۱۱۶	رابطه ذات و صفات
۱۱۸	نفی حال
۱۱۹	عینیت صفات
فصل پنجم - خواجه نصیر و حکمت اشراق	
۱۲۱	خواجه نصیرالدین طوسی و حکمت اشراق
۱۲۴	فاضل مقداد و تبیین آرای عرفانی خواجه نصیرالدین طوسی
۱۲۶	اصول و مراحل پنج گانه فاضل بر اساس دیدگاههای خواجه
فصل ششم - عدل	
۱۳۰	تعريف و حقیقت عدل
۱۳۰	عدل در اصطلاح متکلمان
۱۳۱	اثبات عدالت
۱۳۲	عدل از صفات فعل است
۱۳۲	فعل و اقسام آن
۱۳۴	اقسام فعل حسن
۱۳۵	حسن و قبح عقلی
۱۳۸	نفی صدور قبیح از خداوند
۱۳۹	جبر و اختیار
۱۴۳	دلایل خواجه و فاضل بر اختیار انسان
۱۴۳	رد «نظريه‌ی کسب» توسط خواجه
۱۴۵	فعل عبد
۱۴۶	بیان خواجه در تلخیص
۱۴۸	شبهه‌ی اراده و قدرت بشر بر ایجاد افعال
۱۴۸	خداوند در فعل خود غرض دارد

۱۵۲	شرایط حسن تکلیف
۱۵۳	متعلق تکلیف چیست؟
۱۵۴	وجوب انقطاع تکلیف
۱۵۴	وجه حسن تکلیف
۱۵۴	تکلیف در لغت و اصطلاح
۱۵۵	دلایل حسن تکلیف
	فصل هفتم- نبوت و امامت
۱۵۷	نبوت
۱۵۷	نبی در لغت
۱۵۸	معنای اصطلاحی «نبی»
۱۵۹	ضرورت بعثت
۱۵۹	حسن بعثت
۱۶۰	دلایل ضرورت بعثت
۱۶۰	نیاز جامعه به قانون (دلیل حکما)
۱۶۱	اثبات نبوت
۱۶۲	عصمت در لغت
۱۶۲	عصمت در اصطلاح متکلمان و حکماء اسلامی
۱۶۵	امامت
۱۶۶	امامت چیست؟
۱۶۷	جایگاه بحث امامت
۱۶۷	ادله‌ی عقلی بر وجوب امامت
۱۶۹	احراز امامت
۱۶۹	اثبات عصمت امام (ع)
۱۷۱	اثبات غیبت
۱۷۱	غیبت، لطف است و امام، حافظ دین
۱۷۲	افضلیت حضرت علی (ع)
۱۷۳	عصمت حضرت علی (ع)
۱۷۵	امامت حضرت علی (ع) در قرآن

فصل هشتم - معاد

۱۷۷	معاد لغوی و اصطلاحی
۱۷۷	اثبات معاد
۱۷۹	ضرورت معاد
۱۸۰	مقدمات برهان حکمت به شرح زیر تقریر می‌شود
۱۸۲	امکان و امتناع اعاده‌ی معاد
۱۸۲	ادله‌ی قائلان به جواز
۱۸۲	ادله‌ی قائلان به منع
۱۸۳	امکان فنای عالم کنونی
۱۸۶	معاد، از ضروریات دین
۱۸۷	کیفیت معاد، جسمانی یا روحانی؟
۱۸۷	هم جسمانی هم روحانی
۱۸۸	دلیل بر معاد روحانی و جسمانی
۱۸۸	شبهات معاد جسمانی
۱۸۹	بدن اخروی یا کیفیت معاد جسمانی
۱۹۰	حقیقت روح در نظر متکلمان
۱۹۱	شبهات معاد روحانی
۱۹۱	شبهات معاد جسمانی
۱۹۲	شبهه‌ی آکل و مأکول
۱۹۴	معنای لغوی احباط و تکفیر
۱۹۴	احباط و تکفیر در اصطلاح متکلمان
۱۹۴	معنای اصطلاحی احباط
۱۹۵	معنای اصطلاحی تکفیر
۱۹۷	خلاصه و نتیجه‌گیری
۲۰۰	منابع

دین میین اسلام، در مورد اصول عقاید-که تحصیل عقیده‌ی صحیح با اندیشه و تعقل بر هر فردی لازم است- بر این اصل تأکید دارد که افراد آزادانه به انتخاب عقاید خود پردازند و با استدلال و برهان به صحت آن عقیده، پی ببرند. بر این اساس، تقليد کورکورانه و از روی تعبد، به عقیده‌ای تن دردادن، در دین هدایتگر و عقل محور اسلام، مردود و باطل می‌باشد. در این راستا، وظیفه بررسی و تبیین عقاید بر عهده‌ی علم کلام است. پس بر هر فرد مسلمان لازم است در حدّ توان خود از این علم، بهره گیرد و بر اندیشمندان مسلمان لازم است دست عامه مردم را بگیرند و آنها را در فهم مسائل عقیدتی و در انتخاب عقیده‌ی صحیح یاری رسانند زیرا طبق گفتار نورانی امام جواد (ع)، علمای دین، سکانداران قلوب مؤمنانند. (طبرسی [۱۰۶] ج ۱، ص ۱۸).

خواجه نصیر الدین طوسی، در میان اندیشمندان، فلاسفه و متکلمین مسلمان که کلام شیعی را بر مبانی و پایه‌های محکم و استوار بنیان نهاده اند، همچون اختری تابناک می‌درخشد. خواجه‌ی طوس، فیلسوفی متکلم، دین‌مداری عقل‌گرا است که عقل را نه فدای دین ساخته و نه آنرا در سطح یک ابزار در خدمت دین قرار داده و نه در راه وصول به عقل، دین را وانهاده است بلکه این دو را چنان همکار و یار شفیق یکدیگر معرفی می‌کند و چنان منصفانه به هر یک ارزش و اعتبار می‌بخشد که بسیاری از متکلمان پس از او، فقط به شرح و تبیین آثار او پرداخته اند. او زمانیکه عقل را از ارائه دلیل ناتوان می‌داند، دستور نقل را ملاک قرار می‌دهد و در جای دیگر ظاهر نقل را مطابق عقل تأویل و تفسیر می‌نماید و همچون سلف خود، معلم ثانی، نه تنها کوچکترین ناسازگاری بین عقل و دین نمی‌بیند که در توافق بین آن دو، می‌کوشند.

خواجه نصیرالدین را به حق می‌توان، یگانه پرچمدار و یکه تاز میدان نوآوری و ایجاد تحول اساسی در علم کلام بخصوص کلام شیعی دانست. روش و شیوه‌ی بحث یگانه او، باعث گشته تا او را بنیانگذار "مکتب کلام فلسفی شیعی" بشناسند. در این راه وی، آثار گرانبهای و بی‌نظیری همچون "تجزید الاعتقاد"، شاه‌کار کلامی او، "قواعد العقاید"، "فصل نصیریة"، "شرح الاشارات والتبيهات" و "نقد المحصل" و همچنین رسالات متعدد در موضوعات مختلف را با روش و متداول‌تری خاص خود به رشتہ تحریر درآورده که هنوز هم از مهمترین منابع آموزشی علم کلام شیعی به شمار می‌آیند.

پژوهشگران و تحلیل‌گران عرصه کلام و فلسفه اسلامی بر بی‌نظیر بودن و گسترده‌گی حوزه‌ی تأثیر آثار و آراء کلامی فلسفی او گواهی می‌دهند. عبدالله نعمه، در کتاب فلاسفه شیعه می‌گوید: «خصوصیت ویژه خواجه این است که آراء و نظرات فلسفی او رنگ جدید و پیش‌رفته‌ای به خود گرفته و از تهنشین شده‌های افکار یونانی و فلاسفه‌ی دیگر نبوده و فکر آزاد خود او در علوم و فلسفه به او شخصیتی مخصوص داده

است، که اثرش در قرنهای بعدی از او باقی مانده و مورد استفاده قرار گرفته است؛ لذا می‌بینیم که کتابهای او را متأخرین در قلب خود جای داده و شرح‌ها و حاشیه‌هایی بر آنها نوشته‌اند، و متفکران قرون بعد از او، آن‌ها را مورد بررسی دقیق و توضیح قرار داده‌اند و همین سرّ عظمت و کلید شخصیت اوست. عظمت و شخصیت خواجه، در تهذیب نظریات و عقاید فلسفه‌ی یونان نیز در این راه تأثیری بسیار داشت، و علماء و متفکرین اسلامی را که تابع نظر یونانیان بودند، و نظر آنها را بدون دقت و تحقیق و به صورت خام از آنها می‌گرفتند، متوجه و متنبه ساخت.» (نعمه [۱۶۳]، ص ۲۹۳).

حسین نصر، در مورد تجربه‌الاعتقاد خواجه، چنین می‌گوید: «شاه‌کاری که به یک معنا بیشتر به حوزه‌ی فلسفه تعلق داشت تا کلام» (نصر [۱۶۲]، ص ۱۲۸).

همچنین می‌گوید: «راجع به کلام شیعی؛ طبیعتاً تجربه‌الاعتقاد نصیر الدین طوسی - با همه شروح و حواشی مشهورش به قلم عالمانی همچون علامه حلی، شمس‌الدین خفری، ... - به عنوان منبع عمدہ‌ای بر آگاهی ملاصدرا در این حیطه به کار می‌آمد. وی از ادبیات عظیمی که در حول و حوش این متن اساسی، از زمان طوسی تا روزگار خود وی پدید آمده بود کاملاً باخبر بود» (نصر [۱۶۲]، ص ۱۲۸).

در میان آثار گران‌سنگ خواجه، کتاب *فصلنامه نصیریة*، اثر ماندگاری است که علیرغم حجم کم آن، به بسیاری از مباحث فلسفی، کلامی و عرفانی با روشنی منظم و بیانی ساده پرداخته است. این کتاب که توجه بسیاری از شارحان را از جمله فاضل مقداد به خود جلب نموده است^۱، توسط خواجه نصیر الدین در اصول دین و اصول عقاید شیعه اثنی عشر (امامیه) به زبان فارسی به رشته تحریر درآمده است. کتاب مذکور بواسیله علامه رکن‌الدین محمد بن علی بن استرآبادی جرجانی، جد فاضل مقداد، با عنوان *الفصول النصیرية* به زبان عربی بر گردانده شده است. یادآوری می‌شود که کتاب اساس الاقتباس و اوصاف الاشراف از دیگر آثار خواجه نیز توسط رکن‌الدین استرآبادی به عربی ترجمه شده است. (مقدمه مصححان: علی حاجی آبادی، عباس چلالی نیا [۱۲۶]، ص ۲۹).

کتاب *الفصول النصیرية*، مشتمل بر چهار فصل التوحید، العدل، النبوة و الامامة، المعاد می‌باشد. این کتاب را می‌توان یک اثر فلسفی، کلامی و عرفانی دانست زیرا خواجه اولًا کتاب خود را با بحث در بداحت وجود و اثبات اصل هستی آغاز نموده است^۲ ثانیاً آراء کلامی خود را بیشتر بر اساس استدلالات فلسفی مبنی

۱. صاحب کتاب *الذریعة الى تصانیف الشیعه*، بیشتر از ده شرح را بر کتاب مذکور نام برده است. (*الذریعة*. ج ۱۳. صص ۳۸۳-۳۸۵) نقل از مقدمه الاتوار الجلالیه منیع شماره [۱۲۶] ص ۲۹).

۲. عبارت آغازین خواجه چنین است «هر که از چیزی آگاهی یابد لامحاله از هستی آن چیز آگاه شده باشد چه به ضرورت داند که هر آنچه بایند باشد و آنچه بودن‌توان یافتد. پس هستی که آن را وجود خواند، دانسته باشد چون آن هستی جزء است از این هستی که یافت و هر که کل داند، از پیش جزء دانسته باشد. و چون این معنی مقرر است روش باشد که باینده پیش از همه ی یافت‌ها، معنی وجود یابد و داننده پش از همه ی دانسته ها حقیقت وجود داند، و هر که خواهد شرح این معنی دهد بایه چیزی دیگر تعریف کند، محتاج بوده آنچه به وجود دانند یا با وجود دانند. و این جنس تعریف را زیر کان نپسندند. (*فصلنامه نصیریة*، ص ۱، به نقل از منیع شماره [۵]، ج ۱، ص ۴۱۲).

نموده است. ثالثاً به نظر می رسد که این اثر، تنها اثر خواجه نصیر الدین است که به روش عرفانی به اثبات توحید خداوند پرداخته است.

همانگونه که ذکر کردیم این کتاب توسط فاضل مقداد با عنوان «*الأنوار الجلالية في شرح الفصول النصيرية*» شرح گردیده است. فاضل ضمن تبیین و شرح آراء مختلف خواجه، در پاره ای از موارد، نظرات خود را نیز با صراحتی ستودنی، ابراز نموده است. در همین راستا، این پایان نامه تلاش نموده است تا آراء و نظرات کلامی خواجه نصیر الدین طوسی (مؤلف) و جمال الدین فاضل مقداد سیوری حلبی (شارح) را ابتداء تبیین و سپس مورد مقایسه و تطبیق قرار دهد.

پایان نامه حاضر مشتمل بر ۸ فصل به شرح زیر است:

فصل اول به تبیین زندگی و آثار مؤلف و شارح پرداخته است. در این فصل، بطور اجمالی عصر پر تلاطم خواجه نصیر الدین طوسی و نقش عالمانه و هنرمندانه خواجه در پیشرفت علوم علیرغم بلایا و حوادث مختلف و کم نظیر^۱، مورد بررسی قرار گرفته است. در این فصل با توجه به گستردگی و کثرت آثار خواجه در موضوعات مختلف جهت پرهیز از اطاله، صرفاً آثار کلامی وی ذکر گردیده است. ضمن اینکه به شاگردان خواجه نیز اشاره گردیده است. بررسی و تحلیل زندگی فاضل مقداد و آثار وی، از جمله دیگر مباحث این فصل می باشد.

فصل دوم به بحث و بررسی پیرامون آراء و نظرات خواجه و فاضل در اثبات واجب می پردازد در این فصل ابتدا راه های شناخت خداوند و براهین اثبات وجود او بررسی شده است. سپس به مقایسه براهین خواجه در آثار مختلف و کتاب الفصول پرداخته ایم. و در این راستا نظرات، فاضل مقداد از جمله دیدگاه وی مبنی بر بدیع بودن برهان خواجه در اثبات خدا، تحلیل شده است.

توحید و صفات سلیمانی و ثبوتیه خداوند به طور خاص و جزئی، عمدۀ مباحثی است که در فصل سوم مطرح شده است. در این فصل اشتراکات و اختلافات دیدگاهی مؤلف و شارح مورد مقایسه و بررسی قرار گرفته است. ضمن اینکه در این میان آراء خواجه نصیر الدین پیرامون قاعده الواحد و رابطه آن با عمومیت قدرت خداوند و نیز علم خداوند به جزئیات را مفصلاً تبیین نموده ایم.

فصل چهارم، اسماء و صفات الهی را به طور عمومی و کلی مورد کاووش و بررسی قرار داده و نظرات مؤلف و شارح را در معناشناسی صفات، رابطه ذات و صفات و توقیفی بودن اسماء الهی جویا شده است. این فصل نیز مانند فصل سوم از عمدۀ ترین و مهمترین فصول پایان نامه به حساب می آید. در این

۱. بیت زیر که خواجه نصیر در شرح اشارات به آن اشاره نموده به خوبی تصویرگر اوضاع غم انگیز و آشته‌ی عصر وی می باشد که آن حوادث، همچون انگشت‌نگین وجود خواجه را محاصره نموده است: به گردانگرد خود چندان که بینم - بلا انگشت‌نگین و من نگینم. (مدرس رضوی [۱۴۵] ص[۱۲])

راستا، تقسیم بندی صفات ، رابطه ذات و صفت ، واژه شناسی اسم، صفت و ذات و... از جمله مباحثی است که از دیدگاه خواجه و فاضل مقداد مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است.

در فصل پنجم با عنوان حکمت و اشراق، شناخت و معرفت خداوند از طریق سیر و سلوک عرفانی و وصول به توحید و فنای فی الله از دیدگاه مولف و شارح، بررسی و تحلیل شده است. ضمن اینکه در این فصل به آراء دیگر عرفای مشهور در مورد راه های عرفانی اثبات خداوند، پرداخته ایم.

فصل ششم را، به بحث از عدل و اثبات عدالت و موضوعات تابع آن از جمله جبر و اختیار انسان، اقسام فعل، حسن و قبح، نفی صدور قبیح از خداوند، تکلیف و شباهات واردہ بر این مسائل اختصاص داده ایم. در این میان، دیدگاه های خواجه و فاضل در کتاب "الأنوار الجلالية" و آراء آن دو پیرامون پرسش هایی از قبیل: عدل از صفات فعل است یا ذات؟ دلایل آنها چیست؟ فاعل افعال انسان چه کسی است؟ آیا خداوند در افعال خود غرض دارد؟ و... پردازش شده است.

نبوت و امامت از دیدگاه متکلمین مختلف و مقایسه آراء نصیر الدین طوسی و فاضل مقداد سیوری حلی، موضوع اساسی فصل هفتم پایان نامه می باشد. اثبات نبوت، امامت، عصمت و دلایل وجوب عصمت برای نبی و امام، لزوم امام واحد در هر زمان، دلایل اثبات امامت حضرت علی(ع) و تعین مصدق امامان و بررسی و تحلیل این نکته که امامت مبحثی اصلی و کلامی می باشد یا فقهی و فرعی؟ از جمله مباحث بررسی شده این فصل می باشد.

فصل هشتم، فصل پایانی این رساله می باشد که در آن به تبیین معاد از دیدگاه متکلمین و بویژه خواجه نصیر الدین و فاضل پرداخته شده است. مباحثی از قبیل اثبات معاد، ضرورت آن در دین، معاد جسمانی و روحانی، دلایل اثبات و شباهات واردہ بر آنها، حقیقت وجودی انسان و... از جمله مهمترین مباحث فصل هشتم می باشد.

ذکر این نکته ضروری به نظر می رسد که حجم فصول این پایان نامه بر اساس حجم فصول مذکور در کتاب الأنوار الجلالية تنظیم گردیده است. بر این اساس بطور طبیعی، مباحث مطرح شده در دو فصل اول، دوم و سوم، گسترده تر از دیگر فصول می باشد.

در پایان بر خود لازم می دانم از استاد گرانقدر و فاضل جناب آقای دکتر مهدی زمانی که راهنمایی این پایان نامه را بر عهده داشتند و همچنین از زحمات محقق اندیشمند و فاضل جناب آقای دکتر سید محمود یوسف ثانی که هم مشاوره این پایان نامه را بر عهده داشتند و هم در دوران تحصیل از فضل و دانششان بهره های فراون گرفتم و همچنین از جناب آقای دکتر محمدی مدیر محترم گروه که در راستای تحصیل و مراحل تصویب و دفاع این رساله از هیچ کمکی درین نموده اند و از استادان محترمی که در طول تحصیل از فضیلان بهره مند شده ام بویژه استاد فاضل جناب آقای دکتر بیوک علیزاده، تشکر و قدردانی نمایم. ضمن اینکه لازم است از اهتمام و همکاری آقای دکتر علی نظری در ویراستاری برخی از مباحث،

تشکر نمایم. بدون شک، در پایان نامه حاضر، علیرغم تلاش‌های فراوان، کاستی‌هایی وجود دارد که امید است استادان اهل فضل، آنرا به حساب نوسفری نگارنده بگذارند.

همّتم بدرقه راه کن ای طایر قدس
که دراز ست ره مقصد و من نوسفرم

(دیوان حافظ شیرازی، مقدمه احمد محمدی ملایری. تهران. چاپ زرین. ص ۲۸۶).

فصل اول

- ۱- خواجہ نصیر الدین طوسی: زندگی و آثار
- ۲- فاضل مقداد: زندگی و آثار
- ۳- روش کلامی خواجہ نصیر الدین طوسی

۱-۱-۱ خواجہ نصیر الدین طوسی: زندگی و آثار

۱-۱-۱ عصر خواجہ:

بدون شک یکی که از مهم ترین عوامل موثر در پرورش افکار، اندیشه ها و شکل گیری شخصیت علمی و فرهنگی متغیرین، اندیشه ورزان و دانشمندان، ویژگیهای سیاسی، اجتماعی، علمی و فرهنگی محیطی است که در آن رشد و پرورش می یابند. بر این اساس نگاهی هر چند گذرا به اوضاع و احوال عصر خواجہ نصیر الدین طوسی و بررسی و شناخت مؤلفه های علمی، دینی و فرهنگی این عصر، ما را در تبیین اندیشه ها و آراء و آثار وی، رهنمون خواهد بود. لذا در این بخش به بررسی عصر و محیط خواجہ از زوایای مختلف سیاسی اجتماعی- فرهنگی می پردازیم، عصری که به اعتقاد ویل دورانت، عصری برجسته و بی نظیر در تاریخ ایران، اسلام و جهان است! عصر تاخت و تاز مغول که خواجہ نصیر الدین طوسی همچون ستاره ای درخشنan در افق تیره و تاریک آن روشنایی بخش جهان گردید.

بی هیچ تردیدی می توان گفت، خواجہ نصیر در یکی از پرتب و تاب ترین و دشوارترین دوره های تاریخ ایران یعنی ائتلاف سلطه جویانه و سرکوبگرانه خلفای عباسی از یک سو و غلامان ترک به امارت رسیده از سوی دیگر به دنیا آمد.

محمد خوارزمشاه که در دوره سلطنتش حمله هولناک مغول، ایران را به تلی از خاکستر تبدیل کرد، خود وارث یکی از سه سلسله ترک نزاد بود که برخلاف دوتای دیگر که خیلی زود بدست همسایگان خود از بین رفتند به یک امپراطوری قدرتمند با تأثیرات مهم و سرنوشت ساز در تاریخ ایران تبدیل شد. و دو پادشاه و اپسین همین سلسله بودند که در آن پگاه شوم تاریخ کشور ما، با هجوم هول انگیز مغولان رویارو می شد. (احمد پناهی سمنانی [۲۴]، ص ۳-۵)

از آثار مهم و چشمگیر قدرت یافتن ایرانیان و ترکان، کوچک شدن قلمرو خلافت بودو قدرت خلیفه رو به ضعف نهاد و هر سمتی از امپراطوری اسلام بدست شخص مقتدری افتاد و قلمرو خلیفه کوچک و کوچکتر

۱- هیچ یک از تمدنهای تاریخ چون تمدن اسلام دچار چنین ویرانی ناگهانی نشده است. (ویل دورانت، تاریخ تمدن، ج ۴، بخش اول، ص ۴۳۱).

شد. اسپانیا، مراکش و... از تصرف عباسیان خارج شد (دولاندلن، ج ۱، ص ۴۵۸) به نقل از منبع شماره [۲۴] به گونه ای که خلافت محدود به شهر بغداد گردید. این ضعف تا حدی شدت یافت که خلیفه گاهی اوقات در بغداد هم قدرتی نداشت. (زیدان [۸۰]، صص ۷۲-۷۳) اما برخلاف این همه، قدرت معنوی و صوری شخص خلیفه هنوز بصورت عنصری فعال پابرجا بود زیرا هر یک از قدرتهای تازه استقلال یافته برای حفظ خود از تعرض دیگری، خود را محتاج آن می دیدند (احمد پناهی سمنانی [۲۴]، ص ۶).

عوامل متعدد سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی موجب شد که دولت مقنطر خوارزمشاهی، با آن قلمرو وسیع، ارتش نیرومند و سازمان کشوری کارآور، با وجود آن همه پایداری، در برابر هجوم مغولان به زانو درآید. محمد خوارزمشاه به اختلافی که بین پدرش و خلیفه ایجاد شده بود دامنه وسیع تری بخشید و کار خصوصت به جاهای باریک کشیده شد و اختلافی شدید در عالم اسلام به وجود آمد.

در گیری خوارزمشاه با خلیفه و همچنین آشفتگی ناشی از درگیری جنگهای داخلی، اختلافات مذهبی و معارضه با قدرتهای کوچک محلی موجب بوجود آمدن مشکلات چندی همچون تزلزل در نظام اجتماعی، فقر و مسکنت مردم تهیید است، تجاوز غارتگران، خیرگی و چیرگی عمال حکومتی در تجاوز حقوق اجتماعی و مدنی مردم شد. به هر حال عوامل گوناگونی دست به دست هم دادند و موجبات نابودی و تسليم و تباہی کشورهای اسلامی از جمله ایران را به دست مغولان خونریز فراهم کردند. در رجب سال ۶۱۶ ق/ ۱۲۱۹ م، سپاه دویست هزار نفری چنگیزخان مغول به ایران حمله کرد و در اندک زمانی شهرهای آباد ایران را یکی پس از دیگری به ویرانه تبدیل کرد، مردم را قتل عام کردند غیر از آنکه آنانی را که صاحب هنری می یافتد به اسارت می برdenد. برخلاف مقاومت مردم و بعضی از سرداران مانند جلال الدین خوارزمشاه، مغولهای وحشی می توانستند در زمانی بسیار کوتاه (حدود ۴۰ سال) ایران را که چشم و چراغ کشورهای آسیایی بود با خاک و خون یکسان کنند. (اقبال آشتیانی، صص ۱۴۷-۱۴۸].

عز الدین ابن اثیر، تاریخ نگار اسلامی معاصر مغول، عمق فاجعه را با همه هولناکی و وحشتش تصویر می کند: «بأَكْرَى كُسْيَ بَگَوِيدَ كَهْ أَزْ بَدُو خَلَقَتْ آَدَمْ تَاكُونَ، عَالَمْ بَهْ نَظِيرْ چَنِينْ حَادَّهْ إِيْ گَرْفَتَارْ نِيَامَدَهْ، رَاهْ خَلَافَ نَرَفَتَهْ» است. چه تاریخ، حادثه ای را که شبیه یا نزدیک به این واقعه باشد، به خاطر ندارد. (ابن اثیر [۱۱]، ص ۱۱[۳]).

در سال ۶۱۹ هجری، چنگیزخان، در حالی که دریابی از خون و کوههایی از اجساد در پشت سرخود بر جای نهاده بود به مغولستان برگشت و پنج سال بعد درگذشت. سرزمینهای متصرفی را بین چهار پسرش تقسیم کرد که خوارزم و دشت قبچاق به فرزند بزرگش «جوچی» رسید در ایران (۶۱۹ تا ۶۵۴) تا زمان ورود هلاکوخان پنج حاکم مغولی یکی پس از دیگری از جانب «ف آن مغول» حکومت کردند. برای هلاکو برنامه از پیش تعیین شده بود.